

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xliv [i.e. i]. Compositvm nihil est distinctum à materia, forma & unionione
simul sumptis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

illa dependet tanquam à causa materiali, & hæc illi essentialis non est: alteram, quâ dependet à materia tanquam à concomitante, seu tanquam à termino, & hæc illi essentialis est, sicut omnibus aliis modis; nequæ hæc tollitur per creationem.

DISSERTATIO SEXTA

De Composito & Subsistentia.

I. **C**OMPOSITVM non est quarta aliqua entitas à materia, forma & unione simul sumptis adæquatè realiter condistincta, aut dicta tria simul sumpta includens, & ab iis ex natura rei distincta, in qua constituatur ratio totalitatis: vel enim ista quarta entitas est totum compositum; & sic v. g. anima & corpus non erunt partes hominis; vel est pars, & sic compositum vel distinguitur à materia, forma, unione, & hac quarta entitate; & jam dicit præterea aliam adhuc entitatem, & de hac formabitur denuo eadem quæstio, & ibitur in infinitum: vel non distinguitur, & jam habetur totum à suis partibus indi-

indistinctum. Sed tantum est dicta tria simul sumpta, & in recto importata; his enim solis positis, & aliis re vel ratione præcis, manet conceptus compositi, cum implicet, materiam & formam media unione actu componere, aut concipi ut actu componentes, & non haberi actu, aut concipi compositum. Item omnia, quæ de composito, de his quoque tribus simul sumptis dici possunt; sunt enim quid unum unitate compositionis, quo ad simultatem illam seu complexum illud ex dictis tribus entitatibus; dicuntur generari *ut quod*; item partes istæ acceptæ collectivè dicuntur constare & componi ex se ipsis, seu ex partibus unitis acceptis distributivè. Nec dicas: causa distinguitur realiter à suo effectu, partes ut unitæ sunt causa, & compositum est effectus, ergo; nam partes ut unitæ acceptæ distributivè & singulatim in hoc sensu; *Forma ut unita materia est una causa; materia ut unita forma est altera causa*; sunt causæ; non verò acceptæ collectivè sunt causæ, aut una causa totalis compositi; implicat enim causa totalis intrinseca compositi; quia cum causa intrinseca tantum causet componendo cum
alte-

altera comparte, de essentia illius est, esse partem; & cum quo componeret causa totalis intrinseca? vel cui uniretur materia, forma & unio simul sumpta? dicitur tamen compositum intrinsecè causatum adæquatè, non quòd habeat causam intrinsecam adæquatam, sed quòd sit perfectè causatum, seu compositum à pluribus causis intrinsecis seu partibus, quarum singulæ in suo genere dici possent ad summum adæquatæ; & ununtur causæ intrinsecæ sibi in ratione causarum, non ut constituent unam causam totalem, sicut partes in ratione partium sibi ununtur, non ad constituendam unam partem totalem, sed in ordine ad effectum totalem; eodem modo singulæ causæ intrinsecæ dicuntur causa partialis, non in ordine ad causam totalem, sed in ordine ad effectum totalem: contrarium est in causis extrinsecis, ex earum enim pluribus fit una causa adæquata extrinseca; quia hæ etiam simul sumptæ causant effectum à se adæquatè distinctum. Nequè nostræ huic doctrina contrarius, sed potius fautor est Aristoteles inquitens: *sicut bis tria non sunt sex* (intellige bis tria separatim accepta, & sine unione quasi

extrinseca, quæ est actus intellectus ordinantis bis tria in unum numerum (senarium) & sicut syllaba Ba non est B & A (sed præterea ordo aliquis & situs harum literarum) sic totum non est suæ partes; nos enim non dicimus, totum esse tantum suas partes materiam & formam, sed esse insuper unionem earum physicam.

II. Ad hoc, quod hîc quæri solet, num dari possit compositum substantiale, quod neque constet materiâ neque formâ; respondeo negativè; nisi enim pars una habeat se per modum actus, altera per modum potentiae, vel erit aggregatum per accidens, vel totum integrale, homogeneum, vel heterogeneum.

III. **SUBSISTENTIA**, Suppositum, Persona, Hypostasis etsi sumantur sæpe pro eodem, in rigore tamen persona & hypostasis naturis tantum intellectualibus, & quidem completis; suppositum etiam non intellectualibus, subsistentia insuper etiam materiæ & formæ tribuitur, quandoquæ item suppositum & persona accipiuntur pro abstracto nimirum personalitate suppositalitate ut condistinctâ à natura (sicut semper accipitur sub-